

lehet, mert annak második kiadását óriási költségek terhelnék és a mai árak 3—4-szeresén lehetne csak előállítani. Ugyanis a pompás műmellékletek már régebben nyomattak ki, azért oly bámulatosan olcsó. A könyv a Magyar Földrajzi Társaságnál (VIII., Sándor-u. 8.) beszerezhető.

dr. Réthly Antal.

Válasz dr. Kadić nak a T. L.-ja 1921 III. havi 1—2. számában közölt kritikájára.

Dr. Kadić, a Természet 1920 I. és II. füzetében a 7. oldalon a szövegben egyszer Miczi-termet majd Ebédlőt említ, a térképen pedig Scholtz-teremnek (XXV) jelzi, ez utóbbi elnevezés (XXI) jelöléssel a T. és A. (1920 5. sz.) térképen is előfordul. Továbbá a Természet-ben a szövegben Piller-folyosót említ, a térképen pedig elnevezi Cseppkőves-teremnek (XXVI); úgyszintén a T. és A.-ban a térképen is (XXXII). A Természet-ben használt Kornél-tornyot (XII) a T. és A.-ban Kornél-kéményre (XLV) változtatja. Ez igenis zavart okoz. Már most melyiket a sok közül tartja az igazinak? Feltéve, hogy ezek a két cikkben és térképen felsorolt különböző elnevezések más-más objektumra vonatkoznak, akkor is érthetetlen lenne, mi okból kellett csak egyes és nem az összes neveket mindkét helyen egyaránt közölni. A dr. Kadić által közölt cikkek és térképekből megállapítható, hogy a Scholtz-barlangon kívül használta a Scholtz-terem, a Scholtz-próba és a Kornél-kémény illetőleg Kornél-torony elnevezéseket. (Ez a Kornél-kémény-torony szintén Scholtz-ra vonatkozik.) Scholtz-nak tagadhatatlanul nagy érdemei vannak a barlang feltárásában, de az kétségtelenül túlzás, hogy neve ötször forduljon elő egy barlangban. Ez szintén zavart keltő, amit ki kell küszöbölni. A Szentfrásnak ez esetben is igaza van: „Ne ítélkezz, hogy el ne ítéltsél!” A T. L.-ja 1920 IX. hó 3—4. számában közölt észrevételeimet tehát egészükbem fenn kell tartanom. Ami pedig a Barlangkutatás 1919. 1—4. füzetében megjelent Scholtz tollából származó cikket illeti, azt, sajnos, a F. T. Barlangkutató szakosztályi választmányi ülésén jogos kritika tárgyává kellett tennem, mert egy Turista Egyesület Barlangkutató szakosztályának megalakulása rövid hír alakjában jól megfért volna a tudományos lapban, de erről az eseményről négy oldalon át beszélni és azt azonos terjedelemben németre fordítva is közölni, úgy hogy a külföld is tudomást szerezzen erről a szenzációról, szükségtelen. A lakásomon megtartott értekezlet hivatalos volt és a „kiküldöttek” tényleg kiküldöttek voltak. Erről jegyzőkönyv vétetett föl. Egyébként a kiküldött dr. Kormos és dr. Hillebrandt uraknak a T. L.-ja 1921 V. 3—4. számában közölt nyilatkozata a kérdést eldönti.¹

Bekey Imre Gábor.

Földrajzi közlemények. Szerkeszti: Fodor Ferencz dr. XLIX. kötet. Kiadja a M. Földrajzi Társaság.

A M. Földrajzi Társaság egyik feladatának tekinti a világot fölvilágosítani arról a minden képzeletet felülmúló hazugságáradatról, amivel bekötötték a nyugati, nagy nemzetek szemét, hogy önző céljaiknak megnyerjék őket. Ebből a szempontból különösen becsesek azok a bíráló sorok, melyek az évfolyam befejező füzetének irodalmi rovatában a megdagadt önértéti kis-ántánt államok földrajzi irodalmi termékeit veszik megérdemelt kritikai bonczkés alá. Czvíjics János dr. belgrádi egyetemi tanárban fogamzott meg a balkáni szerbek egységesítésének eszméje s ezt mint irányító, agitatorius, nemzeti gondolatot átlántálta tanítványaiba is. Czvíjics dr. földrajzi alapon, tudományosan fejtette ki Szerbia tengerhezjutásának föltétlen szükségét és szinte természetszerűen emelkedett a nagy-szerb propaganda elismert irányítójává és fejévé. A belgrádi Földrajzi Társaság, bár

¹ A barlangvitát ezzel a közleménnyel lezárjuk. Szerk.